

Dosarul nr. 1a-2142/18
02-1a-23039-09112018

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Judecător: Constantin Roșca

DECIZIE
În numele Legii

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței:

Pleşca Ion

Judecători:

Negru Maria și Spoială Alexandru

Grefier:

Baluța Irina

Cu participarea:

Procurorului

Devder Djulieta

Avocatului

Cotruță Sergiu

Inculpatului

Ungurean Vadim

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Malai Ina și inculpatul Ungurean Vadim, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 octombrie 2018 pe cauza penală de învinuire a lui:

Ungurean Vadim *****, născut la *****, originar din *****, cu ultimul domiciliu în *****, cetățean al R. Moldova, studii superioare, celibatar, fără persoane la întreținere, posedă limba română, anterior necondamnat,-

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal al RM.

Cauza s-a aflat în procedură:

- În instanța de fond din 03 august 2015 până la 05 octombrie 2018;
- În instanța de apel din 09 noiembrie 2018 până la 23 octombrie 2019.

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 octombrie 2018, Ungurean Vadim ***** a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal al R. Moldova, fiind condamnat în baza acestei legi la 3 (trei) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei reținerii 20 iunie 2014 - 23 iunie 2014 inclusiv, cu amendă în mărime de 3500 (trei mii cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 70 000 (șaptezeci mii) lei în beneficiul statului.

În temeiul art. 90 Cod penal al R. Moldova, pedeapsa cu închisoarea stabilită lui Ungurean Vadim ***** prin sentință, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va comite noi infracțiuni și prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată, cu calcularea termenului suspendării condiționate a pedepsei din data pronunțării sentinței - 05 octombrie 2018.

Corpurile delictive - unsprezece CD-R-uri cu inscripțiile "KA 608" „Șișcanu Carolina”, „Croitor Cristina”, „Bannicov Alexandr”, „Grigor Diana”, „Lupu Anatolie”, „Șura Mariana”, „Sulac Doina”, „Rusu Cătălina”, „Bradu Natalia”, „Tira Olga”, „Adrian Ursu” și zece file format A-4 ce conțin informația despre încălcări și contravenții comise, care sunt anexate la actele cauzei - de păstrat în continuare la materialele dosarului.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, prima instanță a constatat că, inculpatul Ungurean Vadim *****, activînd în calitate de reporter stagiar la portalul de știri deschide.md, urmărind scopul obținerii informațiilor referitor la contravenții, infracțiuni și alte date cu caracter personal, ale persoanelor indicate de el, în mare parte artiști ai estradei moldovenești, stipulate în art. 3 al Legii nr. 133 din 08.07.2011 „Privind protecția datelor cu caracter personal”, pentru publicarea acestor date cu caracter personal pe situl de știri deschide.md, începînd cu 28 februarie 2014 a promis și a oferit șefului-adjunct al Serviciului Tehnologii Informaționale din cadrul MAI Chirița Dan, care este persoană publică, servicii care nu i se cuvin de a nu publica pe situl de știri deschide.md date defăimătoare despre acesta și alte informații despre persoana sa, pentru a nu-i crea o imagine negativă și consecințe nefaste la locul de muncă, contra primirii informației solicitate, iar ultimul, contrar obligațiilor de serviciu, să-i furnizeze date cu caracter personal solicitate de către el, informații la care angajatul MAI Chirița Dan, în virtutea atribuțiilor de serviciu, are acces și conform prevederilor art. 29 alin. (1) al Legii nr. 133 din 08.07.2011 „Privind protecția datelor cu caracter personal”, era obligat să asigure confidențialitatea acestor date.

3. Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 octombrie 2018, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Malai Ina, în termen, a declarat apel împotriva acesteia, solicitînd admiterea apelului, casarea parțială a sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare cu dispunerea încasării din contul condamnatului în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 3200 lei pentru efectuarea expertizelor informaționale în cauza dată.

4. În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat următoarele motive:

- deși instanța de judecată a aplicat corect normele legii penale ce ține de

calificare și aplicarea pedepsei, acuzarea consideră sentința ilegală în partea ce ține de respingerea încasării din contul inculpatului a cheltuielilor legate de efectuarea a 4 expertize informaționale;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Drept urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

- obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

5. Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 octombrie 2018, inculpatul Ungurean Vadim, în termen, a declarat apel împotriva acesteia, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Ungurean Vadim să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat următoarele motive:

- consideră că, instanța de fond în mod eronat a constatat existența obiectului material al infracțiunii de corupere activă, care în cazul dat îl reprezintă remunerația ilicită sub formă de serviciu or, oferirea șefului-adjunct al Serviciului Tehnologii Informaționale din cadrul MAI Chirița Dan, care este persoană publică, servicii care nu i se cuvin de a nu publica pe situl de știri deschide.md date defăimătoare despre acesta, nu poate fi calificat ca un serviciu, deoarece decizia Curții Supreme de Justiție este publică, a fost pronunțată public și este accesibilă tuturor cetățenilor. Astfel, inculpatul Ungurean Vadim nu poate fi pus într-o sferă îngustă de persoane care cunoaște informații dintr-o hotărâre judecătorească;

- este o absurditate ca o persoană cu funcție de răspundere, care are studii superioare și abilități necesare de a conduce un asemenea centru, să poată fi influențată de conținutul unei Decizii publice a Curții Supreme de Justiție, care de altfel este de achitare și emisă în favoarea acesteia;

- latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă o reprezintă fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de

bunuri, servicii, privilegii și avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru acesta sau pentru altă persoană. Din analiza probelor anexate la materialele cauzei, nu rezultă elementul material al infracțiunii de corupere activă și anume faptul promisiunii;

- astfel, promisiunea reprezintă angajamentul pe care corupătorul și-l asumă față de o persoană publică de a-i transmite în viitor - într-un termen determinat sau nedeterminat - remunerația ilicită, dacă acea persoană publică va acționa în sensul dorit de corupător. Analizând toate aceste aspecte, urmează să deducă că, în speță, nu poate fi identifică nici latura obiectivă, or, după cum a menționat mai sus, nu pot vorbi de remunerație ilicită și prin urmare nici de o promisiune de transmitere a acestei remunerații. Totodată, din materialul probator anexat, nu reiese faptul că inculpatul a promis nepublicarea unor informații în schimbul unor alte informații, ci din contra, anume Dan Chirița a propus o asemenea „ ofertă„;

- latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal se caracterizează prin intenție directă, în speță, atât organul de urmărire penală, cât și instanța de fond nu a analizat aceste aspecte. De asemenea, ținând cont de prevederile art. 17 Cod penal, este absolut greșit ca acțiunile inculpatului să fie calificate ca fiind făcute cu intenție directă, or, materialul probator stabilește că anume partea vătămată a insistat de a-i transmite anumite date, ci nu inculpatul.

- subiectul infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal îl reprezintă persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a împlinit 16 ani. Referitor la subiectul activ, atât organul de urmărire penală, cât și instanța de fond urma să încadreze fapta și prin prisma activității pe care o are inculpatul - jurnalist. Acest fapt este recunoscut expres de către organul de urmărire penală și instanța de fond - „reporter stagiar la portalul de știri deschide.md”.

- în pofida prevederilor legale enunțate în cererea de apel, instanța de fond nu a vizat domeniul de activitate a unui jurnalist, or, legea stabilește clar că jurnalistul poate solicita anumite informații unor persoane sau instituții în scopul difuzării unor informații prin intermediul mijloacelor de informare în masă. Inculpatul Ungurean Vădim nu a avut nici un interes personal în speță și nici pentru alte persoane așa cum prevede art. 325, alin. (1) Cod penal, ci a vizat strict domeniul profesional și interesul public. Instanța de fond urma să stabilească nu doar raportul personal Dan Chirița - Ungurean Vadim, dar și raportul real care este de altfel relevant cazului: jurnalist - persoană care reprezintă o instituție publică.

- cu referire la calitatea de subiect pasiv al infracțiunii, ci anume la calitatea de persoană publică a lui Dan Chirița, susține că nu-i este clar dacă în acea perioadă această persoană avea sau nu calitatea de persoană publică. În cadrul instrumentării cauzei nu au fost anexate careva probe care ar confirma sau infirma că în acea perioadă Dan Chirița era o persoană publică în sensul art. 123 Cod penal.

- la 20 iunie 2014, Procurorul General al Republicii Moldova, Corneliu Gurin, a emis ordonanța nemotivată privind efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2014928219 de către un grup de urmărire penală în componența menționată la (f.d. 9 -10), fiindu-le atribuit statutul de ofițeri de urmărire penală ofițerilor de investigație a INI al IGP. Astfel, prin ordonanța din 20 iunie 2014, Procurorul General Corneliu Gurin, a încălcat expres prevederile art. 253 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 1, alin. (1) și (2) din Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală nr. 333-XVI din 10.11.2006;

- ținând cont de faptul că ofițerii de investigație nu pot exercita atribuțiile ofițerului de urmărire penală, iar ofițerii de investigații nu au dreptul de a efectua acțiuni procesuale în cauza penală, consideră că urmează a fi declarate inadmisibile toate probele care reprezintă acțiuni procesuale efectuate de ofițerii de investigație, precum și excluderea acestora din dosar, și anume: Proces - verbal de examinare a obiectului din 21 iunie 2014 - Gherman Igor, ofițer INI (f. d. 26); Anularea anexei la proces - verbal de examinare a obiectului din 21 iunie 2014 - Gherman Igor, ofițer INI (f.d. 26 - 27); Proces - verbal de examinare a obiectului din 21 iunie 2014 - Gherman Igor, ofițer INI (f. d. 40 - 44); Ordonanța de ridicare a Deciziei Curții Supreme de Justiție din 20.06.2014 - Gherman Igor, ofițer INI (f.d. 85); Procesul - verbal de ridicare din 20 iunie 2014 - Gherman Igor, ofițer INI (f.d. 87); Procesul - verbal de examinare a obiectelor din 21.06.2014 - Gherman Igor, ofițer INI (f.d. 92); Procesul - verbal de examinare a obiectelor din 21.06.2014 - Gherman Igor, ofițer INI (f. d. 93 - 96); Procesul - verbal de examinare a obiectelor din 21.06.2014 - Gherman Igor, ofițer INI(f. d. 97-116); Procesul - verbal de examinare a obiectelor din 21.06.2014 - Gherman Igor, ofițer INI (f. d. 117-124); Procesul - verbal de percheziție din 20.06.2014 - Veaceslav Manole, ofițer INI (f. d. 128 - 130); Procesul - verbal de percheziție din 20.06.2014 - Igor Gherman, ofițer INI(f. d. 134 - 137); Proces - verbal de audiere a martorului Ungurean Eugenia din 20.06.2014 - Igor Gherman, ofițer INI (f. d. 138 - 139); Procesul - verbal de percheziție din 20.06.2014 - Mihail Popa, ofițer INI (f. d. 141-143); Procesul - verbal de percheziție corporală din 20.06.2014 - Gheciu Sergiu, ofițer INI (f. d. 141-143); Ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict - Igor Gherman, ofițer INI (f. d. 263); Declarația lui Ungurean Vadim făcută către Șeful INI a IGP al MAI, Bejan Ion (f. d. 32-36, Volum II);

- totodată, ținând cont de faptul că Rapoartele de expertiză au fost efectuate în baza corpurilor delictate ridicate în baza proceselor - verbale efectuate în urma perchezițiilor, iar procesele - verbale urmează a fi declarate inadmisibile, solicită declararea inadmisibilității rapoartelor de expertiză nr. 6048 din 23.06.2018, 6049 din 23.06.2018. 6059 din 23.06.2018 și 6051 din 25.06.2018 și excluderea lor din dosar în conformitate cu art. 94, alin. (5) Cod de procedură penală;

- în cauza Ramanauskas împotriva Lituaniei, CtEDO a statuat că atunci când

inculpatul invocă faptul că a fost provocat să comită o infracțiune, instanța de judecată este obligată să examineze minuțios proba obținută astfel, or, potrivit art. 6 § 1 CEDO, orice probă obținută ca rezultat al provocării urmează a fi exclusă din dosar, în cazul unei alegații rezonabile de provocare, sarcina probării faptului că provocarea nu a avut loc, cade pe umerii autorităților. Potrivit CtEDO, examinarea judiciară trebuie să includă: (1) motivele care au determinat operațiunea sub acoperire, (2) gradul de implicare al poliției în comiterea infracțiunii, (3) și natura oricărei incitări sau presiuni exercitate asupra reclamantului. Reiterează faptul că, anume Chirița Dan și Ursu Adrian, la indicațiile organului de urmărire penală, au insistat să-l contacteze pe inculpat, fapt care pune la îndoială admisibilitate probelor rezultate din înregistrările audio anexate la dosar;

- una dintre persoanele care a participat la provocare, Chirița Dan, nu a fost audiat în cadrul instanței de fond. Astfel, tot în cauza Morari împotriva Republicii Moldova, CtEDO a notat că era primordial, în circumstanțele din speță, de a audia agenții provocatori, pentru a examina în mod corespunzător chestiunea provocării invocată de reclamant. Totuși instanțele naționale au omis această audiere. Curtea a reamintit că cerința generală este ca agenții sub acoperire și alte persoane ce pot mărturisi în privința provocării trebuie audiați în instanță și intervievați de apărare, sau cel puțin omisiunea audierii trebuie motivată detaliat;

- totodată, având în vedere utilizarea probelor administrate prin implicarea activă a lui Chirița Dan și a lui Ursu Adrian, sub conducerea organului de urmărire penală, pentru a justifica condamnarea lui Ungurean Vadim, precum și neargumentarea de către instanțele de fond la modul convenit a argumentului invocat de partea apărării privind provocarea, facilitarea și încurajarea infracțiunii, constată faptul că în procesul penal împotriva lui Ungurean Vadim a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. În ședința instanței de apel, procurorul participant la proces, Djulieta Devder a solicitat respingerea apelului declarat de către inculpatul Ungurean Vadim, ca fiind nefondat și admiterea apelului declarat de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Malai Ina.

7. În ședința instanței de apel, inculpatul Ungurean Vadim și avocatul său Cotruță Sergiu, au pledat în fața Colegiului penal pentru admiterea apelului declarat de către inculpatul Ungurean Vadim, cu motivele de fapt și de drept invocate. Totodată, au solicitat respingerea ca fiind nefondat apelul declarat de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Malai Ina.

8. Colegiul penal audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale date, a ajuns la concluzia de a respinge ca nefondat apelul declarat de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității

Organizate și Cauze Speciale, Malai Ina și de a admite cererea de apel declarată de către inculpatul Ungurean Vadim, cu casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 05 octombrie 2018 și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Luând în considerare faptele expuse supra, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 24, 27, 99-101 ale Codului de Procedură Penală, conchide a pune la baza actului de dispoziție emis probele cercetate în cadrul instanței de apel, cărora le va da o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, considerând că, analiza probelor pe cauză prin prisma art.101 CPP RM indică incontestabil la faptul, că probatoriul existent la care se referă instanța în sentință în nici un caz nu demonstrează, fără niciun dubiu rezonabil, că fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal, concluzia fiind una pripită și absolut nefondată, motiv pentru care sentința urmează a fi casată total.

Astfel, reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal constată că, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului Ungurean Vadim în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: „*corupere activă, adică, promisiunea și oferirea de servicii care nu i se cuvin, unei persoane publice, pentru a îndeplini acțiuni contrar obligațiilor de serviciu*”.

Astfel, Ungurean Vadim este învinuit că, activând în calitate de reporter stagiar la portalul de știri deschide.md, urmărind scopul obținerii informațiilor referitor la contravenții, infracțiuni și alte date cu caracter personal, ale persoanelor indicate de el, în mare parte artiști ai estradei moldovenești, stipulate în art. 3 al Legii nr. 133 din 08.07.2011 „Privind protecția datelor cu caracter personal”, pentru publicarea acestor date cu caracter personal pe situl de știri deschide.md, începând cu 28 februarie 2014 a promis și a oferit șefului-adjunct al Serviciului Tehnologii Informaționale din cadrul MAI Chirița Dan, care este persoană publică, servicii care nu i se cuvin de a nu publica pe situl de știri deschide.md date defăimătoare despre acesta și alte informații despre persoana sa, pentru a nu-i crea o imagine negativă și consecințe nefaste la locul de muncă, contra primirii informației solicitate, iar ultimul, contrar obligațiilor de serviciu, să-i furnizeze date cu caracter personal solicitate de către el, informații la care angajatul MAI Chirița Dan, în virtutea atribuțiilor de serviciu, are acces și conform prevederilor art. 29 alin. (1) al Legii nr. 133 din 08.07.2011 „Privind protecția datelor cu caracter personal”, era obligat să asigure confidențialitatea acestor date.

Examinarea cauzei penale în instanța de fond a continuat în lipsa inculpatului Ungurean Vadim *****, potrivit art. 334 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind dispusă îndepărtarea acestuia prin încheierea protocolară a Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 17.05.2018, în legătură cu abaterile grave de la respectarea ordinii și solemnității a ședinței de judecată.

Fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul Ungurean Vadim a declarat că, pe Sorin Bucaturi îl cunoaște deoarece era directorul portalului deschide.md, la care activa. Chirița i-a comunicat ca va furniza o informație bombă. Pe Chirița nu-și amintește de câte ori l-a contactat telefonic, iar ei fiind jurnaliști telefonau des persoanele publice. Cunoștea care este funcția lui Chirița. Nu poate explica, deoarece nu l-a șantajat cu nimic, cu o decizie irevocabilă a CSJ deoarece este publică. La locul de muncă a lui Chirița a fost înainte de a obține copia deciziei de la CSJ. S-a prezentat pentru a afla ce cunosc persoanele despre Chirița. S-a informat despre istoria domnului Chirița, având calitatea de jurnalist, și el era o persoana publică, trebuia sa verifice veridicitatea informației. Cu domnul Chirița a început a discuta când a fost numit in funcția de șef al Centrului Unic de Monitorizare a Traficului Rutier în 2013-2014, atunci l-a telefonat pe dumnealui, el fiind persoana publică. A dorit să vorbească despre mai multe neclarități cu referire la activitatea acestui centru. În calitate de jurnalist l-a sunat pe domnul Chirița, pentru a le confirma sau infirma faptul dacă a fost sau nu vizat într-un dosar penal. El a negat, ulterior, a făcut o solicitare la CSJ, unde i s-a oferit o copie a deciziei irevocabile, prin care a fost achitat. Mai târziu l-a telefonat pe Chirița sa îl întrebe despre această sentință, iar dumnealui a început a striga, acuzându-l că îl șantajează, era o sentința de achitare, nu a continuat articolul prin luna februarie. În luna mai a primit mesaje pe facebook din partea lui Chirița. Mesaje de genul: „salut, ce mai faci ?”, etc. În aceleași mesaje l-a întrebat dacă vrea să vină la centru, ulterior l-a invitat la o cafea. Au avut o întrevedere, în care i-a spus că vrea să cunoască cine sunt sursele sale în cadrul MAI. El i-a spus că nu poate dezvălui sursele și cu aceasta discuția s-a încheiat. Ulterior l-a invitat la o altă discuție în cadrul căreia i-a dat fișa personală a lui Adrian Ursu, unde era menționat cazul cu privire la copilul bătut și susținea că deține și video.

Împreună cu declarațiile date de către inculpatul Ungurean Vadim, Colegiul penal a verificat următoarele probe, cercetate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel din punct de vedere al veridicității, pertinentei și concludenței, după cum urmează:

- **declarațiile părții vătămate Chirița Dan,** (verificate de către instanța de apel) cărora le-au fost date citire în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cu respectarea exigențelor prevăzute la art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, fiind demonstrată la caz, imposibilitatea absolută de a asigura prezența părții-vătămare Chirița Dan în cadrul ședinței de judecată, acesta din urmă, fiind plecat peste hotarele R. Moldova, precum și existența la materialele dosarului a procesului- verbal de confruntare între partea-vătămată Chirița Dan și inculpatul Ungurean Vadim, întocmit la faza urmării penale, în continuare, din procesul - verbal de audiere a părții-vătămate Chirița Dan rezultă următoarele: la 28 februarie 2014 a fost telefonat de la numărul mobil de telefon ***** de către domnul

Ungureanu Vadim care invocând că este reprezentant al portalului de știri www.deschide.md i-a comunicat că, deține material compromițător în privința sa și anume deținerea unei informații că anterior a fost implicat într-o grupare criminală cu decizie irevocabilă în privința sa. Ulterior, a mai fost telefonat de mai multe ori de către el inclusiv la 03 martie curent de la același număr care a comunicat că deține o copie a hotărârii Curții Supreme de Justiție în privința sa, prin care a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni. Totodată, acesta a întreprins acțiuni de denigrare a imaginii sale încercând să intre nesancționat pe teritoriul Serviciului Tehnologii Informaționale din strada Vasile Alecsandri. 42. adresând întrebări compromițătoare privind activitatea sa de serviciu. Fiind oprit de către angajatul ***** Gandraman a încercat să obțină informații despre activitatea sa profesională și personală. Ulterior, acesta a adresat o cerere Ministerului Afacerilor Interne, solicitând informație oficială despre activitatea sa. Totodată, în acea perioadă la Procuratura Generală a fost depusă o petiție asemănătoare cu cele declarate de către domnul Vadim Ungurean în petiția depusă și la telefon. Necunoscând această persoană a accesat pe pagina personală www.facebook.com date despre dînsul pentru a înțelege cu ce scop face acest lucru. Ține să menționeze că, așa persoană nu îi este cunoscută, nu a avut cu el careva relații și nu poate să cunoască careva date despre el. Pe pagina www.facebook.com a acceptat o convorbire, care din start a fost una destul de simplă, treptat acesta a început să solicite confirmări pe unele activități strict de serviciu spre exemplu cum ar fi despre vehiculele care comit încălcări, recomandând-i din start să facă denunț oficial, la ce dumnealui a recalmat că a primit poze de la un prieten, dar el ca și dînsul nu iubește procedurile de rutină. Apoi, dumnealui a manifestat interes deosebit despre dosarul privind documentarea cazurilor de stare de ebrietate, s-a referit în special la informația care s-a vehiculat ulterior în presă despre efectuarea unui control privind legalitatea documentării cazurilor de conducere a vehiculelor în stare de ebrietate de către angajații Inspectoratului Național de Patrulare. La insistența lui a spus că, acest caz îl depășește și nu ține de competența sa ci a Procuraturii și a Centrului Național Anticorupție. Vrea să comunice că, din discuțiile telefonice a înțeles că, domnul Ungureanu insistă la o conlucrare din partea sa privind acordarea informației ce ține strict de serviciu, în caz contrar vor apărea publicații pe portalul care îl gestionează. Nu poate considera o coincidență faptul publicării pe acest portal a interviului domnului Maiduc cu referință și la activitatea sa, întrebările fiind adresate direct de către domnul Ungureanu Vadim (recunoaștere după voce). Neavînd nici o tangență cu domnul Maiduc consideră că, publicarea pe portal a fost efectuată ca o consecință a refuzului de a accepta propunerea domnului Vadim Ungurean. În perioada 25-28 mai curent a fost din nou telefonat de domnul Vadim Ungurean dar nu a răspuns la apelurile telefonice ale acestuia. La 28 mai curent la 23:32 i-a adresat un mesaj pe www.facebook.com de ce l-a telefonat, la care

dumnealui a solicitat informație despre vedetele show bussines-ului moldovenesc cum ar fi: Natalia Gordienko, Mariana Șura, Cătălina Rusu, Olea Tira, Diana Gligor, Andrian Ursu, Doina Sulac, Cristina Croitoru, menționează, citează: „săptămîna asta îs mai cuminte le mai anin pe vedetuțe”. A lăsat acest mesaj fără răspuns însă dumnealui la 29 mai curent la ora 09:33 a venit cu mesajul: „deci cum rămîne cu rugămîntea mea” la fel acest mesaj a rămas fără răspuns. În aceeași zi a primit un apel telefonic de la dumnealui la care nu a reacționat însă acesta insista în continuare și prin mesaj i-a transmis că este ocupat și o să revină mai tîrziu. Mesajul de răspuns a fost că vrea să se întîlnească ca să obțină informația solicitată, mesajul său a fost că informația este confidențială la ce dumnealui a dat asigurări că va asigura confidențialitatea datelor. Apelurile telefonice au continuat. Sîmbătă, la 31 mai 2014, a fost contactat de către el pe pagina de facebook cu întrebarea are ceva informație despre mașina care a fost implicată în atacul tîlhăresc de la METRO. A răspuns din nou că, datele sunt confidențiale și cu atît mai mult nu era sigur de identitatea lui. Dumnealui a propus „eu de cînd vă zic să ne întîlnim să discutăm „tete-a-tete”. Vrea să menționeze că, șantajul și extorcarea informației de serviciu din partea lui Vadim Ungurean sub amenințarea că dacă nu-i acordă informația solicitată, va publica date defăimătoare despre el, îi cauzează o daună morală considerabilă și un disconfort psihic major. Suplimentar a mai declarat că, la 02 iunie curent a acceptat propunerea acestuia, unde a făcut cunoștință cu acesta, iar în cadrul discuțiilor acesta la fel a adresat careva întrebări provocatoare privind asigurarea acestuia cu informații cu caracter personal. La 03 iunie curent acesta a început conversația pe www.facebook.com, în care la fel, a încercat să obțină careva informații cu caracter personal despre vedete, totodată comunicînd careva date despre un accident în care ar fi fost implicați colaboratori de poliție și în viziunea lui nu a fost elucidat. De pe 05 pînă pe 09 iunie careva discuții cu cet. Ungurean Vadim nu a avut deoarece acesta nu l-a contactat nici printr-o modalitate, iar el nu a insistat. La 09 iunie curent la ora 21:32 a primit de la acesta un link postat pe site-ul deschide.md, în care se vede clar cum un vehicul de model Mercedes se deplasează pe strada Ștefan cel Mare de la str. Bulgară spre str. Armenească și din conversație reiese că această mașină ar aparține cuiva de la procuratură. În continuare la ora 21:42 acesta a insistat asupra verificării informației despre apartenența proprietarului mașinei *****, evident că a fost refuzat dar acesta a insistat în continuare oferindu-i diferite garanții pentru confidențialitatea datelor, inclusiv să nu publice date care îi sînt cunoscute despre dosarul din 2006 cu care dumnealui îl șantaja anterior și au fost făcute careva date publice pe site-ul deschide.md. În acțiunile acestui individ se evidențiază tendințe vădite de șantaj și coruperea lui în scopul satisfacerii scopurilor personale, fapt confirmat și prin mesajul că el îi garantează că nu va aborda în presă acest dosar sau alte materiale care îl compromit pe el invocînd că îi dă garanții și citează „eu să

fi vrut de mult le publicam dar m-am reținut” ca recompensă pentru asta îi propune colaborare de genul prezentării informației despre proprietari dar care să nu iasă că a fost obținută după numărul mașinii. La 10 iunie curent aproximativ la ora 10:45 a primit un apel telefonic de la nr. ***** la care a răspuns un bărbat necunoscut pentru el care s-a prezentat ca Vadim Ungurean insistând asupra eliberării informației, fiind ocupat a refuzat discuția și în acel moment a primit un mesaj pe www.facebook.com că are nevoie de informația pe vehiculul *****. În continuare acesta a comunicat că, cunoaște câte ceva dar vrea să primească de la el careva concretizări. Ulterior a primit de la acesta un link către site-ul deschide.md, în care figurează informația despre vehiculul despre care acesta solicită informația. Totodată, la ora 15:51 a primit un apel telefonic de la nr. ***** la care el nu a reacționat (telefonul dl Ungurean Vadim plasat pe site-ul oficial). Toate convorbirile cu numitul Ungurean Vadim, de la 28 mai 2014 pînă la 09 iunie 2014 el le-a transcris integral pe un DVD-R TDK 4.7 GB DATANIDEO, de culoare albastră cu sur metalic. Completează că, aproximativ la începutul lunii martie 2014 a fost telefonat de către Ungurean Vadim de la nr. ***** , în cadrul discuției a fost avertizat despre faptul precum că, acesta deține o hotărîre a Curții Supreme de Justiție despre el, precum că, el ar fi fost membrul unei grupări criminale. Această discuție el a înregistrat-o și l-a moment o transmite procurorului pe un DVD-R TDK 4.7 GB DATA/VIDEO, de culoare galbenă cu sur metalic. Menționează că, solicitările acestuia continuau cu o insistență majoră, (f.d.16-21, vol. I);

- **declarațiile pății vătămate Ursu Adrian**, date în cadrul ședinței de judecată, (verificate de către instanța de apel), conform cărora, în acest proces participă datorită publicării unei știri, care a fost falsă. Acest lucru l-a deranjat. Pe inculpat nu-l cunoaște, dumnealui l-a telefonat și l-a întrebat ceva. Numărul său de telefon este public, îl are de 17 ani. Iar, cu inculpatul a vorbit de două ori. Subiectul acestor discuții a fost dacă a avut loc sau nu acel eveniment. Inițial, în prima discuție, a lăsat o perioadă de 5 minute, să se creadă că poate, care este intenția acestor întrebări. Vroia să știe dacă încearcă inculpatul să-l șantajeze. În cadrul acelei discuții, nu a fost șantajat. După discuție a revenit cu un telefon și a încercat să fie convingător că datele date au fost false. Declară că, presupune faptul că, discuțiile telefonice au avut loc în anul 2014. Despre faptul că, inculpatul se interesează de acest incident a fost preîntâmpinat de mai multe persoane publice, de la poliție. I s-a spus că, ar putea fi șantajat el sau alți colegi. Telefonic a fost sunat de la poliție, de la MAI, nu ține minte exact, l-au informat. La acea etapă, pentru el nu conta cine îi spune, era suficient faptul că, informația dată venea de la o structură de stat, care îl preîntâmpină despre o eventuală situație în care ar putea ajunge. Nici site, nici nume, nimic nu a avut. Doar i s-a spus că ar putea fi șantajat. A mai declarat că, nu i s-a propus să înregistreze conversația, această intenție de a înregistra a fost intenția sa personală. Le-a făcut pentru sine, ca să le aibă, deoarece

a vrut să fie vigilent. În caz că se va transforma situația în ceva mai urât. Inculpatul a înregistrat de asemenea. Nu cu scopul de a confirma, a înregistrat. Deci, pentru ca informația să fie doar dintr-o singură sursă, a fost inventată o situație, care n-a fost nici confirmată, nici negată. Precum că ar fi lovit un copil - această informație a venit dintr-o singură sursă. Este absolut falsă. Altă discuție a urmat. A văzut că nu a fost șantajat. Nu a avut nici-o intenție de aplanare a acestei informații false și respectiv a ținut să informeze în scurt timp, că toate aceste informații pe care le deține inculpatul sunt false. I-a spus că, intenționat l-a lăsat să creadă primele minute că, are dreptate, pentru a vedea dacă este șantajat. A treia discuție cu inculpatul a fost, probabil aceea în care clar i-a spus că, informația nu este adevărată. Prima - una scurtă în care a fost întrebat. A doua - pe care a înregistrat-o și a încercat să răspundă evaziv pentru a lăsa loc de interpretări. A treia - aceea unde i-a spus inculpatului că informația nu e adevărată. A preîntâmpinat inculpatul. Probabil că, a fost mai convingător în primele discuții, unde a lăsat loc de interpretări. La distanță de timp, îi înțelege acțiunile. Inculpatul avea simpla dorință de a publica o știre, care iese din tipaje. A fost publicată știrea, au fost publicate discuțiile. Aduăgă suplimentar că, știrea a apărut pe deschide.md. Apoi a fost adăugată negarea sa referitor la aceste informații. A fost telefonat de o persoană, care s-a prezentat de la poliție. MAI, nu mai ține minte. Iar numele nu a contat. Cunoștea numărul apelantului că, este al unui angajat de la MAI, un reprezentant al poliției. Numele nu ține minte, deoarece conversația a avut loc demult, cu 3 ani în urmă. Discuțiile purtate cu inculpatul la fel au fost publicate pe site. Pe site este reflectat și faptul că informația nu este veridică. (f.d. 231-233, vol.II).

- *declarațiile martorului Gandraman ******, (verificate de către instanța de apel) care fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că, nu cunoaște inculpatul personal. În virtutea obligațiunilor sale de serviciu avea tangență cu reprezentanții mass media, când activa în calitate de șef de direcție în cadrul Serviciului de Tehnologii Informaționale, jurnaliștii veneau după diverse informații de rutină. Prima dată, inculpatul s-a prezentat că, este reprezentantul unui portal de știri și a fost surprins de faptul că, nu a fost interesat de informația ce ține de activitățile serviciului respectiv unde activa, dar s-a interesat mai mult de viața intimă a șefului al Serviciului Tehnologii Informaționale de pe atunci - Dan Chirița. Indică că, a refuzat să dea informație, deoarece nu ținea de serviciu, era o informație confidențială ce ține de viața privată. Nu a intrat în biroul de serviciu, discuția a avut loc în ograda Serviciului Tehnologii Informaționale. Apoi a mai venit o dată cu respectiva solicitare, însă din nou l-a refuzat, și cu asta s-au finisat întrevederile dintre aceștia. A mai fost contactat telefonic, dar nu i-a oferit nici-o informație. Ulterior, nu a mai avut careva contacte verbale sau fizice. Mai declară că, prima dată s-au întâlnit aproximativ în anul 2014-2015, nu ține minte concret, a fost

audiat și de procurorul Bacalîm, a trecut o perioadă lungă, apoi, iar, s-a pensionat în anul 2016, și nu mai are tangență cu serviciul, fiind pensionar militar. Dan Chirița a fost șeful său. L-a informat pe domnul Dan Chirița despre contactul cu Ungurean Vadim. **A refuzat să răspundă la întrebările care i le-a acordat Ungurean Vadim legate de viața privată a șefului, raportându-i șefului.** Nu poate spune ce reacție a avut domnul Dan Chirița, l-a informat și a plecat din birou. L-a informat că este o persoană care se interesa de viața personală a acestuia. Aduă că, despre reținerea lui Ungurean Vadim cunoaște din presă, a fost o bombă mediatică. Răspunsurile pe care dorea să le afle au fost până la reținerea acestuia. Au fost două întâlniri cu un interval de o săptămână - două. După reținere nu a mai avut tangență cu domnul Ungurean Vadim. **El a încercat să îl întrebe ceva telefonic, dar nu i-a răspuns, când a avut contactul fizic a refuzat să răspundă la telefon. Discuții telefonice de lungă durată nu au fost.** Aduă suplimentar că, a fost purtător de cuvânt până în anul 2009, probabil a aflat prin unitatea de gardă și din acest motiv l-a contactat. Numărul său de telefon a fost public, mereu a lucrat cu mass-media. Primul contact telefonic a fost despre faptul dacă poate să îl primească și să îi răspundă la careva întrebări. A fost de acord să îi răspundă la întrebări, crezând că este de ceva ordinar și nimic ieșit din comun. Întrebările lui Ungurean Vadim nu erau logice pentru activitatea sa, ultimul întrebare dacă este căsătorit sau necăsătorit, nu s-a interesat de partea materială, mai mult de partea morală. A fost o discuție scurtă. El a răspuns doar la întrebările care sunt legate de serviciu și activități. (f.d. 234-235, vol. II).

- *procesul-verbal din 03.07.2014 de confruntare dintre partea-vătămată Chirița Dan și Ungurean Vadim*, din care rezultă că, partea-vătămată Chirița Dan invocă despre faptul aplicării în privința acestuia de către inculpatul Ungurean Vadim a șantajului și extorcării informației de serviciu din partea lui Vadim Ungureanu sub amenințarea că, dacă nu-i va acorda informația solicitată, va publica date defăimătoare despre el, îi cauzează o daună morală considerabilă și un disconfort psihic major, (f.d. 10-14, vol. II);

- *procesul-verbal din 30.05.2014 de sesizare despre comiterea infracțiunii depusă de către Chirița Dan*, din care rezultă precum că, roagă tragerea la răspundere penală a lui Ungurean Vadim, care a aplicat în privința lui Chirița Dan șantajul și extorcarea informației de serviciu sub amenințarea că dacă nu-i se va pune la dispoziție informația solicitată, va publica date defăimătoare despre el, fapt, care i-a cauzat o daună morală considerabilă și un disconfort psihic major. (f.d. 4. vol. I);

- *procesul-verbal din 11.06.2014 de ridicare a două DVD R cu informație de la Chirița Dan*. (f.d.25, vol. I);

- *procesul-verbal din 21.06.2014 de examinare a informației stocate pe două DVD R, ridicate la 11.06.2014 de la partea-vătămată Chirița Dan*, din care reiese

precum că, DVD-R de culoare galbenă de model „Barges” dimensiuni standard cu capacitatea de 4.7 GB conține fișiere audio în format MPEG-4 (m4a), cu dimensiunea de 1.5 MB, iar DVR-R de culoarea albastră de model „DTK” dimensiuni standard cu capacitate de 4.7 GB. conține un fișier în format Microsoft Word cu dimensiunea de 189 KO, cu denumirea Ungurean, conținutul acestuia fiind redat pe 5 file. (f.d.26- 32. vol. I);

- ***procesul-verbal din 17.06.2014 de ridicare a unui CD-R cu informație de la partea vătămată Ursu Adrian*** (f.d.39, Vol. I);

- ***procesul-verbal din 21.06.2014 de examinare a informației stocate pe CD-R. ridicat la 17.06.2014 de la partea-vătămată Ursu Adrian***, din care rezultă precum că. CD-R de culoare argintie dimensiuni standard cu capacitatea de 700 MB. care conține fișiere audio și video în format Wave (.WAV), cu dimensiunea de 43674 KO, (f.d.40-44, Vol. I);

- ***procesul-verbal din 21.06.2014 de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigații***, și anume a interceptării comunicărilor și înregistrarea imaginilor dintre Chirița Dan și Ungurean Vadim (f.d. 49-57, vol. I);

- ***procesele-verbale din 17.06.2014, din 18.06.2014, din 19.06.2014 și din 20.06.2014 privind măsurile speciale de investigații*** (f.d. 66-84, vol. I);

- ***procesul-verbal din 20.06.2014 de ridicare de la Chirița Dan a deciziei Curții Supreme de Justiție emise la 03 iulie 2009*** (f.d.86-91, vol. I);

- ***procesul-verbal din 21.06.2014 de examinare a obiectului, din care rezultă precum că, a fost examinată decizia Curții Supreme de Justiție emise la 03 iulie 2009*** (f.d.92, vol. I);

- ***procesul-verbal din 21.06.2014 de examinare a obiectului***, din care rezultă precum că, a fost examinată pagina personală a cet. Ungurean Vadim pe rețeaua de socializare „facebook.com” (f.d.93-96 vol. I);

- ***procesul-verbal din 21.06.2014 de examinare a obiectului***, din care rezultă precum că, a fost examinat CD-R de culoare argintie dimensiuni standard cu capacitatea de 700 MB, ce conține informație în format electronic Microsoft Word a convorbirilor - mesaje prin intermediul paginii de socializare „facebook.com” între Chirița Dan și Ungurean Vadim, (f.d.97-116, vol. I);

- ***procesul-verbal din 21.06.2014 de examinare a obiectului***, din care rezultă precum că, a fost supus examinării portalul de știri ”deschide.md”, unde, fiind accesată rubrica divertisment al portalului nominalizat se determină că, la data de 17.06.2014, ora 09.00 de către autorul Ungurean Vadim a fost postat articolul cu denumirea, interpretul Adrian Ursu a Pălmuit un copil de ziua lui”, (f.d. 117-123);

- ***procesul-verbal din 20.06.2014 de percheziție efectuat în biroul de serviciu al cet. Ungurean Vadim***, situat pe str. Vasile Alecsandri, 69, mun. Chișinău, din care rezultă, că, în urma percheziției, au fost ridicate mai multe obiecte, (f.d.140-141, Vol. I);

- *procesul-verbal din 20.06.2014 de percheziție corporală a cet. Ungurean Vădim*, în rezultatul căruia au fost ridicate actele primite de la Chirița Dan, (f.d. 146-147, Vol. I);

- *procesul-verbal din 13.06.2014 de consemnare a măsurilor speciale de investigații, și anume a livrării controlate* (f.d.174, Vol. I);

- *procesul-verbal din 20.06.2014 de consemnare a măsurilor speciale de investigații, și anume a livrării controlate* (f.d. 176, Vol. I);

- *rapoartele de expertiză nr. 6051, 6048, 6049, 6050 din 25.06.2014, din 24.06.2014*, din care rezultă precum că, obiecte de examinare au fost mai multe dispozitive de stocare a informației (f.d. 199-225, Vol. I);

- *procesul-verbal din 18.02.2015 de cercetare la fața locului*, din care rezultă precum că, a fost supusă examinării informația de la instituția de telecomunicație SA „Orange”, eliberată la data de 18.07.2014, plasată pe un purtător de informație CD-R Titanium 700 M3, conținutul căruia, reprezentând descifrări ale convorbirilor telefonice (f.d.234-238, Vol. I).

În cadrul ședinței instanței de apel, acuzatorul de stat Devder Djulieta a solicitat suplimentar cercetarea următoarelor probe:

- *procesul-verbal de audiere a martorului Bucătaru Sorin din 14.07.2014* (f.d.4-6, Vol. II);

- *procesul-verbal de audiere a martorului Gandraman Victor din 10.03.2015* (f.d.7-9, Vol. II);

- *procesul-verbal de audiere a părții vătămate Ursu Adrian din 17.06.2014* (f.d.35-37, Vol. I);

- *informație* (f.d.100, Vol. II).

Astfel, în urma cercetării probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, Colegiul Penal consideră că, instanța de fond a analizat unilateral cumulul de probe și eronat a adoptat o sentință de condamnare a inculpatului Ungurean Vadim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Codul penal, după semnele calificative: *„, corupere activă, adică, promisiunea și oferirea de servicii care nu i se cuvin, unei persoane publice, pentru a îndeplini acțiuni contrar obligațiilor de serviciu.”*

Cercetând înscrisurile anexate la materialele cauzei penale, Colegiul Penal ajunge la concluzia că, fapta imputată lui Ungurean Vadim nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Conform art. 390 alin.(1) pct. 3 Cod procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Analiza probelor pe cauză prin prisma art.101 CPP RM indică incontestabil la faptul, că probatoriul existent la care se referă instanța în sentință în nici un caz nu demonstrează fără niciun dubiu rezonabil că fapta inculpatului întrunește

elementele infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal, concluzia fiind una pripită și absolut nefondată, motiv pentru care sentința urmează a fi casată.

În acest sens, cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod Penal al RM urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al infracțiunii îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

În aceeași ordine de idei, nu poate fi reținută poziția instanței de fond precum că, s-au evidențiat cu certitudine elementele obiectului juridic special principal ce atentează la relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitatea a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici. Activitatea persoanei cu funcții de răspundere trebuie să fie transparentă, echitabilă, imparțială și să respecte interesul general al societății.

Or, întru susținerea poziției expuse de către Colegiul penal, urmează a se ține cont de faptul că, **obiectul material** sau **obiectul imaterial** al infracțiunii de corupere activă (art.325 CP) îl reprezintă remunerația ilicită ce poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, iar în ipoteza modalității de acceptare, remunerația poate viza inclusiv și oferte ori promisiuni, în toate cazurile având un caracter gratuit.

În speța dată, remunerația ilicită, potrivit învinuirii, se prezintă sub formă de **servicii**, iar aceasta trebuie înțeleasă ca activități, altele decât cele din care rezultă produse, realizate în vederea satisfacerii necesităților coruptului sau unei persoane apropiate acestuia. La categoria serviciilor ca remunerație ilicită se referă: serviciile de transport, de turism, de asigurări, de comunicație, de instruire, serviciile juridice, de asistență medicală, de publicitate etc.

Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcționarului internațional, persoanei cu funcție de demnitate publică, adică nu-i este legal datorată. Dacă persoana publică, este îndreptățită de a pretinde, accepta sau primi bunuri, servicii, privilegii, avantaje, oferte ori promisiuni, sub orice formă, atunci art.325 CP nu se va reține la încadrare.

Prin urmare, în speță, potrivit învinuirii servicii care nu i se cuvin se exprimă prin: „**de a nu publica pe site-ul de știri deschide.md date defăimătoare despre acesta și alte informații despre persoana sa, pentru a nu-i crea o imagine negativă și consecințe nefaste la locul de muncă**”, iar acestea nu pot constitui obiectul juridic al infracțiunii incriminate, or potrivit materialelor cauzei, în special, procesul-verbal din 20.06.2014 de ridicare de la Chirița Dan a deciziei Curții Supreme de Justiție emise la 03 iulie 2009 (f.d.86-91, vol. I) și procesul-

verbal din 21.06.2014 de examinare a obiectului, din care rezultă precum că, a fost ridicată și examinată decizia Curții Supreme de Justiție emise la 03 iulie 2009 (f.d.92, vol. I), urma să fie publicată pe portalul deschide.md decizia CSJ.

Actul judecătoresc este public și în cazul dat, *per se* nu conține date **defăimătoare** și informații despre persoana sa în acest sens, ce i-ar crea o imagine negativă și consecințe nefaste la locul de muncă, deoarece potrivit Deciziei Curții Supreme de Justiție din 03 iulie 2007 a fost menținută Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2007, prin care Chirița Dan a fost achitat, iar alte informații sau acte ce urmau a fi publicate nu au fost depistate în cadrul instrumentării cauzei, fapt confirmat și de către inculpat.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă (art.325 CP) constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

În acest, sens Colegiul penal nu reține poziția instanței de fond, precum că, elementul material al infracțiunii, care și constituie latura obiectivă care a fost realizată de către inculpatul Ungurean Vadim, prin promiterea și oferirea șefului-adjunct al Serviciului Tehnologii Informaționale din cadrul MAI Chirița Dan, care este persoană publică, **servicii care nu i se cuvin de a nu publica pe site-ul de știri deschide.md date defăimătoare despre acesta și alte informații despre persoana sa**, pentru a nu-i crea o imagine negativă și consecințe nefaste la locul de muncă, contra primirii informației cu caracter personal, Chirița Dan, în virtutea atribuțiilor de serviciu, fiind obligat să asigure confidențialitatea acestor date.

Or, promisiunea, în sensul art.325 alin.(1) CP, reprezintă făgăduiala, angajamentul pe care corupătorul și-l asumă față de eventualul corupt, de a-i transmite ultimului în viitor – într-un termen determinat sau nedeterminat – remunerația ilicită, dacă ultimul va acționa în sensul dorit de corupător. Promisiunea se poate realiza verbal, în scris sau în orice alt mod perceptibil pentru a ajunge la cunoștința destinatarului. De asemenea, promisiunea poate fi expresă sau implicită ori chiar aluzivă. Chiar dacă foloasele promise pot să nu fie determinate sub aspectul calității și cantității, **promisiunea trebuie să fie serioasă și nu vagă** sau imposibil de realizat.

Oferirea, în sensul art.325 alin.(1) CP, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Ca și în cazul promisiunii, inițiativa oferirii aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De

aceea, pentru aplicarea răspunderii conform alin.(1) art.325 CP, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către corupător.

Totodată, poziția instanței de fond, precum că, scopul, s-a manifestat prin îndeplinirea în interesul corupătorului de către persoana publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză și anume la caz - obținerea informațiilor referitor la contravenții, infracțiuni și alte date cu caracter personal, ale persoanelor indicate de inculpat, în mare parte artiști ai estradei moldovenești, nu a fost confirmată.

Or, urmărirea penală a fost înfăptuită superficial, învinuirea este abstractă, neconcretă și bazată pe presupuneri. Din învinuirea formulată nu este clar motivul și scopul care l-ar fi determinat pe Ungurean Vadim să săvârșească infracțiunea de corupere activă, iar de către acuzarea de stat nu au fost respectate prevederile art. art. 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală. Rechizitoriul se limitează la o expunere succesivă a probelor, anume a depozițiilor martorilor și documentelor anexate, fără a se indica care anume probe dovedesc semnele componente ale laturii obiective a infracțiunii, modalitatea concretă de săvârșire a infracțiunii incriminate inculpatului.

Totodată, urmează a fi reținut faptul că Ungureanu Vadim este un reprezentant al mass-media, iar, potrivit Legii presei nr. 243-XIII din 26.10.94, stabilește la art. 19 că *jurnalist* este persoana care se îndeletnicește cu munca literară și publicistică în cadrul mijloacelor de informare în masă, angajată la ele prin contract sau în alt mod, conform legislației în vigoare. Articolul 20, alin. (1) lit. a) și f) din același act normativ stipulează că în scopul exercitării atribuțiilor profesionale, jurnalistul are **dreptul să obțină și să difuzeze informații** și să se adreseze oricărei instituții pentru a verifica faptele și circumstanțele vizate în anumite materiale.

Prin urmare, jurnalistul poate solicita anumite informații unor persoane sau instituții în scopul difuzării unor informații prin intermediul mijloacelor de informare în masă. Astfel, inculpatul Ungurean Vadim nu a avut nici un interes personal în speță și nici pentru alte persoane așa cum prevede art. 325, alin. (1) Cod penal, ci a vizat strict domeniul profesional și interesul public. Subsecvent, instanța de fond urma să stabilească nu doar raportul personal Dan Chirița - Ungurean Vadim, dar și raportul real care este de altfel relevant cazului: **jurnalist - persoană care reprezintă o instituție publică.**

Or, verificând și conținutul stenogramelor înregistrărilor audio a convorbirilor ce au avut loc între partea vătămată Chirița Dan și inculpatul Ungurean Vadim, (f.d. 49-56 v. I), în special potrivit discuției purtate la data de 10 iunie 2014, inculpatul Ungurean Vadim l-a contactat pe Chirița Dan în vederea confirmării sau infirmării informației pe care o deținea, și anume fiind întrebat despre Decizia CSJ din data de 03 iulie 2007 obținute în cadrul investigației jurnalistice.

De asemenea, potrivit procesului - verbal de audiere a părții-vătămate Chirița Dan rezultă următoarele:., la 28 februarie 2014 a fost telefonat de la numărul mobil de telefon ***** de către domnul Ungureanu Vadim care invocând că este reprezentant al portalului de știri www.deschide.md i-a comunicat că, deține material compromițător în privința sa **și anume deținerea unei informații că anterior a fost implicat într-o grupare criminală cu decizie irevocabilă în privința sa.** Ulterior, a mai fost telefonat de mai multe ori de către el inclusiv la 03 martie curent de la același număr care a comunicat că **deține o copie a hotărârii Curții Supreme de Justiție în privința sa, prin care a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni.** Totodată, acesta a întreprins acțiuni de denigrare a imaginii sale încercând să intre nesancționat pe teritoriul Serviciului Tehnologii Informaționale din strada Vasile Alecsandri. 42. adresând întrebări compromițătoare privind activitatea sa de serviciu...aproximativ la începutul lunii martie 2014 a fost telefonat de către Ungureanu Vadim de la nr. *****, în cadrul discuției a fost avertizat despre faptul precum că, acesta deține o hotărâre a Curții Supreme de Justiție despre el, precum că, el ar fi fost membrul unei grupări criminale”.

În acest sens, urmează a fi reținut conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 21 iunie 2014, (f.d. 26-27 v. I), Ungurean Vadim a comunicat că a obținut o decizie CSJ din 03 iulie 2007, potrivit căreia Chirița Dan a fost recunoscut **vinovat pentru influență în grup** și i-a fost stabilită o amendă de 1000 unități convenționale, nefiind indicat faptul că există o decizie irevocabilă de condamnare.

Mai mult, din conținutul Deciziei Curții Supreme de Justiție din 03 iulie 2007, se confirmă faptul că, prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 decembrie 2006 a fost condamnat în baza art. 326 alin.(2) lit. a) CP, fapt menționat de către inculpat în cadrul discuțiilor purtate cu Chirița Dan, iar prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2007, Chirița Dan a fost achitat, devenind irevocabilă, astfel în cadrul discuțiilor purtate inculpatul a redat mai multe pasaje din actul judecătoresc pe care îl deținea, totodată solicitând infirmarea sau confirmarea celor menționate de către acesta.

Colegiul penal consideră, că probele prezentate de către partea acuzării ce-l vizează pe inculpatul, Ungurean Vadim, nu confirmă cu certitudine prezența în acțiunile acestuia a laturii obiective a infracțiunii de corupere activă.

Totodată, Colegiul penal reține că, nu pot fi puse la baza deciziei de condamnare a lui Ungurean Vadim privind coruperea activă a persoanei publice nici declarațiile martorului Gandraman Vadim, or acesta doar a confirmat faptul că Ungurean Vadim **adică** inculpatul s-a prezentat că, este reprezentantul unui portal de știri, iar martorul a refuzat să răspundă la întrebările care i le-a acordat Ungurean Vadim legate de viața privată a șefului, raportându-i șefului. El a

răspuns doar la întrebările care sunt legate de serviciu și activități.

Totodată, potrivit declarațiilor părții vătămate Ursu Adrian, **inculpatul avea simpla dorință de a publica o știre, care iese din tipaje**. A fost publicată știrea, au fost publicate discuțiile. Adaugă suplimentar că, știrea a apărut pe deschide.md. Apoi a fost adăugată negarea sa referitor la aceste informații. În acest proces participă datorită publicării unei știri, care a fost falsă. Astfel, din declarațiile părții vătămate Ursu Adrian nu se confirmă faptul că, Ungurean Vadim a comis actul de corupere activă față de partea vătămată Chirița Dan.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) CP, se caracterizează prin intenție directă, astfel făptuitorul **trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin**, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

Infracțiunea de corupere pasivă poate fi comisă doar cu intenție directă, întrucât scopul infracțiunii este unul special, avînd o natură alternativă, și anume: 1) scopul îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 2) scopul neîndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 3) scopul întârzierii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; 4) scopul grăbirii îndeplinirii – în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă – de către corupt a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Totodată, nu a fost confirmată versiunea instanței de fond, potrivit căreia, latura subiectivă a acestei infracțiuni a fost realizată de către inculpatul Ungurean Vadim prin intenție directă, deoarece inculpatul își dădea seama și dorea să comită promisiunea și oferirea de servicii care nu i se cuvin, unei persoane publice, săvîrșind prin această acțiune un act de corupere, dorind producerea urmărilor periculoase pentru buna desfășurare a activității de serviciu și pentru activitatea organelor autorităților publice. Astfel, atît în faza de urmărire penală cît și în ședința de judecată s-a demonstrat cu certitudine că, Ungurean Vadim a avut intenție directă prin faptul că, a promis și a oferit funcționarului public, servicii care nu i se cuvin de a nu publica pe site-ul de știri deschide.md date defăimătoare despre acesta și alte informații despre persoana sa. pentru a nu-i crea o imagine negativă și consecințe nefaste la locul de muncă, contra primirii informației cu caracter personal.

Totodată, Colegiul consideră că partea acuzării în prezenta speță nu a confirmat și nici prezența laturii subiective a infracțiunii de corupere activă în

acțiunile inculpatului, Ungurean Vadim. La acest capitol, instanța de apel menționează, că considerentele teoretice prevăd, că latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 325 alin. (1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă, iar motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale; de a-și ajuta persoana apropiată; interesul material etc. Respectiv, din învinuirea înaintată inculpatului, Ungurean Vadim, precum și probele administrate la caz, nu este clar specificat ce avantaj nepatrimonial sau interes material ar fi obținut ultimul de la faptul promisiunii oferite părții vătămate, Chirița Dan.

La fel, potrivit declarațiilor părții vătămate Ursu Adrian, **inculpatul avea simpla dorință de a publica o știre, care iese din tipaje.**

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. De menționat este, că instanțele judecătorești urmează să țină cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în mod corespunzător

Subiect al infracțiunii de corupere activă poate fi orice persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 16 ani. Subiect al infracțiunii de corupere activă poate fi și o persoană juridică, cu excepția autorităților publice

Din aceste considerente, Colegiul Penal remarcă că în acțiunile inculpatului cu desăvârșire lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii incriminate, astfel instanța de fond în mod eronat a reținut în sarcina inculpatului Ungurean Vadim, încadrarea juridică a faptei potrivit art. 325 alin.(1) CP Cod Penal al RM.

De asemenea, în temeiul art.51 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, procurorul este persoana care, în limitele competenței sale, exercită sau, după caz, conduce în numele statului urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanță, exercită sau, după caz, conduce și alte atribuții prevăzute de prezentul cod. În cursul judecării cauzei, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acumulate de organul de urmărire penală.

Aceste norme de conduită ale actorilor implicați în procesul penal sunt necesare, anume pentru ca procesul penal, ca sistem unitar, să-și realizeze scopul prevăzut la art.1 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, și anume să protejeze persoana, societatea și statul de infracțiuni, precum și să protejeze persoana și societatea de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetare a infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită

sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Potrivit jurisprudenței Înaltei Curți de la Strasbourg, în ceea ce privește principiul prezumției nevinovăției, reflectat în art.6 § 2 CEDO, care enunță că, principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97). Astfel, dreptul oricărui acuzat de a fi prezumat nevinovat și de a solicita ca acuzarea să aibă obligația de a dovedi acuzațiile formulate împotriva sa intră sub incidența noțiunii generale de proces echitabil, în sensul art.6 § 1 CEDO, care se aplică procedurii de stabilire a pedepsei (Phillips împotriva Regatului Unit, pct. 39-40; Grayson și Barnham împotriva Regatului Unit, pct. 37 și 39).

Astfel, având în vedere normele sus-citate, Colegiul penal, menționează că, potrivit art.93 alin.(1), (3) și (4) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod. Datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată.

Mai mult, potrivit art.94 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

În acest sens, urmează a fi reținute declarațiile inculpatului Ungurean Vadim din procesul-verbal din 03.07.2014 de confruntare dintre partea-vătămată Chirița Dan și Ungurean Vadim, potrivit cărora: „Chirița ma aștepat în dosul uni automobil de culoare neagră și i-a prezentat o foaie de culaore A4 cu fișa personală

a lui Adrian Ursu, avînd la el și un CD. Prezentîndu-i 2 foi i-a zis să tragă atenție în special la ultima încălcare care era din 01.06.2014, accentuând cît de interesat este și rugîndu-l în continuare să nu scrie nimic despre el și să nu zică la nimeni că i-a dat informația. **Citind cazul, Chirița i-a dat asigurări că este și o înregistrare video. Zicînd că dacă o publică pe aceasta îi v-a da și altele.** Fiindu-i interesant cazul aștepta probe video. El i-a zis că trebuie să depună presiuni asupra unei persioane care are video. Peste 2- 3 zile după caz Chirița a zis să se vadă pe la orele 3. Și să se țină de cuvînt că-i aduce materiale compromițătoare. La întîlnire i-a transmis copiile hotărîrii pe care o avea la care, el a întrebat dacă nu mai are precis ceva despre el, **el i-a spus că nu mai are.”**

Mai mult, din declarațiile părți vătămate Adrian Ursu se confirmă faptul că, pentru ca informația să fie doar dintr-o singură sursă, **a fost inventată o situație, care n-a fost nici confirmată, nici negată. Precum că ar fi lovit un copil - această informație a venit dintr-o singură sursă. Este absolut falsă, totodată a relatat că nu a fost șantajat.**

Iar prin probele anexate la materialele cauzei și anume: procesul-verbal din 21.06.2014 de examinare a obiectului, (f.d.93-96 vol. I); procesul-verbal din 21.06.2014 de examinare a obiectului, (f.d.97-116, vol. I); procesul-verbal din 21.06.2014 de examinare a obiectului (f.d. 117-123); procesul-verbal din 20.06.2014 de percheziție efectuat în biroul de serviciu al cet. Ungurean Vadim, (f.d.140-141, Vol. I); procesul-verbal din 20.06.2014 de percheziție corporală a cet. Ungurean Vadim (f.d. 146-147, Vol. I); procesul-verbal din 13.06.2014 de consemnare a măsurilor speciale de investigații, și anume a livrării controlate (f.d.174, Vol. I); procesul-verbal din 20.06.2014 de consemnare a măsurilor speciale de investigații, și anume a livrării controlate (f.d. 176, Vol. I); rapoartele de expertiză nr. 6051, 6048, 6049, 6050 din 25.06.2014, din 24.06.2014, (f.d. 199-225, Vol. I) și procesul-verbal din 18.02.2015 de cercetare la fața locului (f.d.234-238, Vol. I), rezultă că, de către organul de urmărire fiind inventată situația și prezentată inculpatului, în vederea publicării acesteia, informația falsă cu referire la cazul ce îl vizează pe Adrian Ursu și acțiunile sale ilegale.

Deci, instanța de fond nu a analizat multe-aspectual cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungînd la concluzii greșite cu privire la vinovăția lui Ungurean Vadim în temeiul prevederilor art. 325 alin.(1) CP.

Raportînd circumstanțele de fapt la norma de drept, Colegiul penal constată că instanța nu a argumentat pe deplin sentința de condamnare, nu a scos această sentință înafara oricărei bănuieli, nu a dovedit cert și incontestabil că fapta inculpatului Ungurean Vadim întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) CP.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul

când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 CPP RM - principii, la fel, ignorate de instanța de fond.

Astfel, Colegiul concluzionează că procurorul nu a prezentat probe suficiente, precum că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 325 alin.(1) CP.

Conform art.8 alin.(3) și art.389 Cod procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată, iar concluziile despre vinovăția lui nu pot fi bazate pe presupuneri, aceasta urmează să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, art. art. 14 și 15 a Codului penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsa penală, iar gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Tot aici , instanța de apel consideră întemeiat faptul că în materialele cauzei și în baza analizei tuturor probelor administrate pe dosar, nu se constată că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 325 alin.(1) CP.

În lumina observațiilor de mai sus și luând în considerație procedura în întregime, Colegiul consideră că instanța nu a adus motive suficiente pentru condamnarea inculpatului și astfel, nu a respectat cerințele cu privire la echitate, după cum o cere articolul 6 al Convenției.

9. Cu referire apelul declarat de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Malai Ina, Colegiul penal reține că sentința instanței de fond a fost contestată doar în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată. În acest sens, nu pot fi reținute argumentele din apelul acuzatorului de stat privind netemeinicia respingerii solicitării acuzatorului de stat referitor la încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea celor 4 expertize informaționale.

Or, conform prevederilor art. 227 CPP: (1) Cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor,

interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Articolul 228 prevede compensarea cheltuielilor suportate de persoanele participante la procesul penal. (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile: 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță; 2) cheltuielile de cazare; 3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței. (2) Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sânt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. (3) Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. (4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. (5) Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărâri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

Articolul 229 prevede plata cheltuielilor judiciare, astfel alin.(1) prevede că cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să

suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. (4) În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele. (5) În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți. (6) În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. (7) În cazul condamnaților minori, pot fi obligați la achitarea cheltuielilor judiciare părinții sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligațiilor lor față de minor.

Colegiul penal, nu reține ca fiind justificate solicitările procurorului privind încasarea de la inculpatul Ungurean Vadim a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 3500 lei or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Mai mult, conform prevederilor art. 228 alin.(4) CPP, expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu, astfel sumele solicitate spre încasare pentru efectuarea rapoartele de expertiză nr. 6051 din 25.06.2014, nr. 6048 din 24.06.2014, 6049 din 25.06.2014 și 6050 din 25.06.2014 (f.d. 199 – 223 vol. I) în sumă de 3500 lei, nu pot fi invocate, deoarece norma procesual penală expres prevede că sumele date ar putea fi încasate, cu excepția cazurilor când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu, fapt neconfirmat de către acuzare.

Colegiul penal reține că procurorul nu a prezentat careva probe concludente că sumele enunțate supra au fost suportate în afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu de către expert.

În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că luând în considerare prevederile art. 75 alin.(3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, ordonatorul expertizelor în speță este procurorul în Secția conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV, a Procuraturii Generale, Lilian Bacalîm, în temeiul ordonanței din 23 iunie 2014 (f.d. 169 vol. I), subsecvent aceste cheltuieli sunt suportate din contul statului, care reieșind din obligațiile pozitive ce țin de desfășurarea unui proces penal urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiunile în vederea descoperirii infracțiunilor și contracarării activității infracționale, astfel nu pot fi puse în sarcina inculpaților

cheltuielile necesare pentru realizarea acțiunilor ce vin să confirme vinovăția acestora.

Colegiul Penal reține că, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnaților a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară, în plus Ungurean Vadim a fost achitat.

În acest context, instanța de apel consideră că, prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat în apelul său, se referă la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată ori cheltuielile judiciare care sunt enumerate în dispoziția art. 227 alin.(2) pct.5 CPP nu prevăd expres achitarea din contul condamnaților a cheltuielilor judiciare.

Concomitent, Colegiul penal reiterează că potrivit prevederilor art.143 CPP (1) Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea:

- 1) cauzei morții;
- 2) gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale;
- 3) stării psihice și fizice a bănuțului, învinuțului, inculpațului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a și apăra de sine stătător drepturile și interesele legitime în procesul penal;

- 3¹) stării psihice și fizice a persoanei în privința căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante;

- 4) vârstei bănuțului, învinuțului, inculpațului sau părții vătămate – în cazurile în care această circumstanță are importanță pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vârsta lipsesc sau prezintă dubiu;

- 5) stării psihice sau fizice a părții vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privința capacității lor de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru cauza penală și de a face declarații despre ele, dacă aceste declarații ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărîrii în cauza dată;

- 6) altor cazuri cînd prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Astfel ținînd cont de normele procesual penale enunțate supra, Colegiul penal conchide că prima instanță corect și întemeiat a respins cererea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, acestea urmînd a fi puse în sarcina statului.

În consecință, potrivit legii, se impune soluția enunțată în concluzie.

10. În conformitate cu art.390 alin.(1) pct.2, art.415 alin.(1), pct.2, art. 417-419 Cod procedură penal Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul declarat de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Malai Ina, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 octombrie 2018.

Se admite apelul declarat de către inculpatul Ungurean Vadim, casează total sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 05 octombrie 2018 și pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Pe Ungurean Vadim de achitat pe art. 325 alin.(1) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Decizia este executorie, dar poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile din data pronunțării deciziei integrale în ședință publică la 25 noiembrie 2019, ora 14.00.

Președintele ședinței:

Pleşca Ion

Judecătorii

Negru Maria

Spoială Alexandru